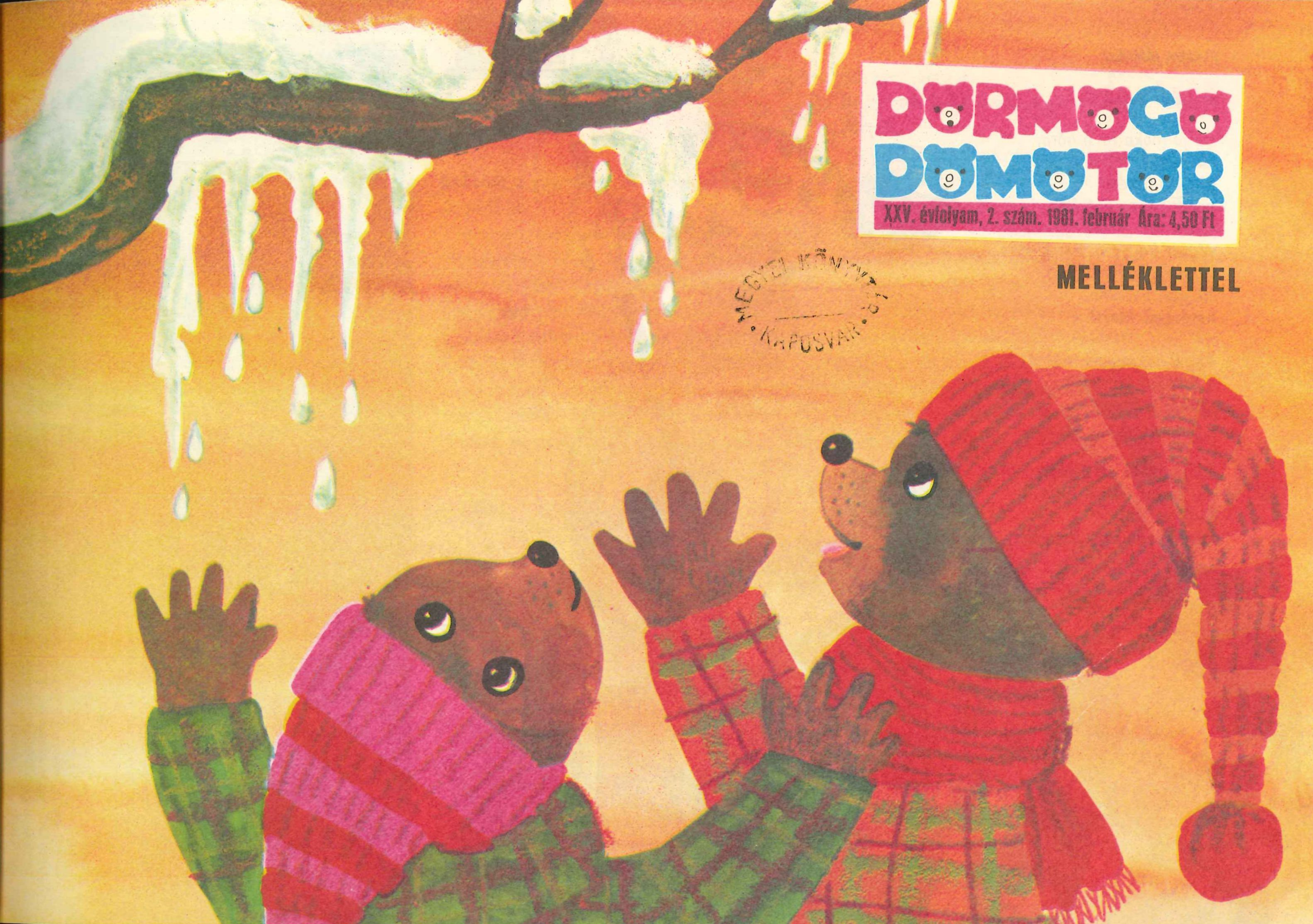
DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXV. évfolyam, 2. szám. 1981. február Ára: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

FLAMM JÁNOS:

Főzőcske

De jó móka ez a nóta,
aki tudja, velem fújja,
fú-fú a fazék,
ugrik benne buborék.

Vágott hagyma, zsírkarika,
sárgarépa, fehérrépa,
só, víz, paprika,
kevergeti Marika.

Aki éhes, nagyon várja,
a fazekat körülállja,
fő már a leves,
a hasamnak oly kedves.

De jó móka ez a nóta,
aki tudja, velem fújja,
fú-fú a fazék,
készen van már az ebéd.

KOLTAI ÉVA rajza

ÜZENI

Kedves Barátaink!

Öreg Dörmögő Dömötörünk januárban ünnepelte a születésnapját. Berci, Marci, meg mi ketten a kis Mackóval jóval előbb összedugtuk a fejünket: vajon minek örülne úgy igazán? Lefekvés után, amikor lámpát oltottunk, suttogva beszéltük meg az ötleteinket, nehogy Dörmögő bármit is észrevegyen. Így sütöttük ki, hogy az idén mesét kap ajándékba. A saját mesénket! Mi találtuk ki az első szótól az legeslegutolsóig. Egy kis mackóról szólt, aki sok kalandot megél, vidámat és szomorút, de a végén minden jóra fordul. Sok képet is festettünk a bocsról. A mesét felváltva mondtuk el a születésnapján, mielőtt ünnepélyesen felvágtuk az óriásgyertyás tortát. Ugye jó ötlet? Ti is adtatok már hasonló születésnapi ajándékot valakinek?

Régen volt karácsony, de azért a decemberi fejtörőkről nem feledkeztünk meg. A MILYEN A BELSEJE? című rejtvényben a citrom másik fele hiányzott. Az ÖSSZERAKÓS képek helyes sorrendje: a gyerekek kikukkantanak az ablakon; látják, hogy havazik. Kiszaladnak a ház elé, és két hatalmas hógolyóból felépítik a hóembert. Kap répaorrot, sapkát, majd seprűt a kezébe, végül a két gyerek és barátaik körültáncolják. Az sem hibázott, aki az első képet tette a végére. Így az ablakból gyönyörködnek a hóemberben a gyerekek.

Szép jutalomkönyvet most a következő gyerekek kapnak: *Gerendő Tímea, Hidegh Sándor, Horváth Szabolcs, Isaszegi Béla, Ökrös Imre és Peti, Szűcs Mónika és Balázs, Tímár Csaba*, Budapest — *Durányik Réka*, Salgótarján — *Gillányi Olivér*, Izsófalva — *Győri Péter és Zoltán*, Solt — *Harák Szilvia, Szilágyi Adél*, Kaposvár — *Honti Angéla*, Szeged — *Honti Józsi és Miki*, Szekszárd — *Horváth Zsófi*, Monor — *Koleszár Andi és Kriszti*, Vajdácska — *Konta Zoltán*, Kunbaja — *Kun András*, Eger — *Lukovics Zoltán*, Érd — *Németh Orsika*, Törökszentmiklós — *Pamuk Zolika*, Alsónémedi — *Papp Laci és Ildi*, Debrecen — *Páger Árpád és Krisztina*, Szentes — *Rozgonyi Tibi és Andi*, Makó — *Szabó Attila*, Aba — *Szabó Balázs*, Miskolc — *Szaniszló Róbert*, Dédestapolcsány — *Tóth Andrea*, Mátraháza — *Tóth Levente*, Komárom — *Uliczki Ist-*

TRENCSÉNYI LÁSZLÓ:

Történet Hétfejűről

— Anyuka, *megint* baj volt a gyerekkel — mondta az óvó néni Hétfejű mamájának, amikor *először* ment érte délután az óvodába.

S ezt mondja hetek óta mindahányszor.

— Verekszik a társaival!

— Nem figyel a mesére.

— Kiöntötte a kakaót!

— Piszkálta az ételt.

— Félrehúzódik, nem vesz részt a játékban.

— Nem alszik a pihenőidőben!

— Még be is pisil — tódította a dadus néni.

Anyuka ilyenkor elpirult, zavarba jött vagy megmérgesedett.

— Tetszik tudni, óvó néni kérem, odahaza nincsen vele semmi baj. Én nem is értem...

Vagy ezt mondta:

— Pedig a múltkor is jól kifenekeltem.

— Azt azért ne tessék — mondta ilyenkor a fiatalabbik óvó néni, de ezt anyuka vagy hallotta, vagy sem.

Gyakran nem mondott anyuka semmit, csak ráhúzigálta a váltócipőt meg az esőkabátot a gyerekre, és gyorsan eltűntek az óvodából.

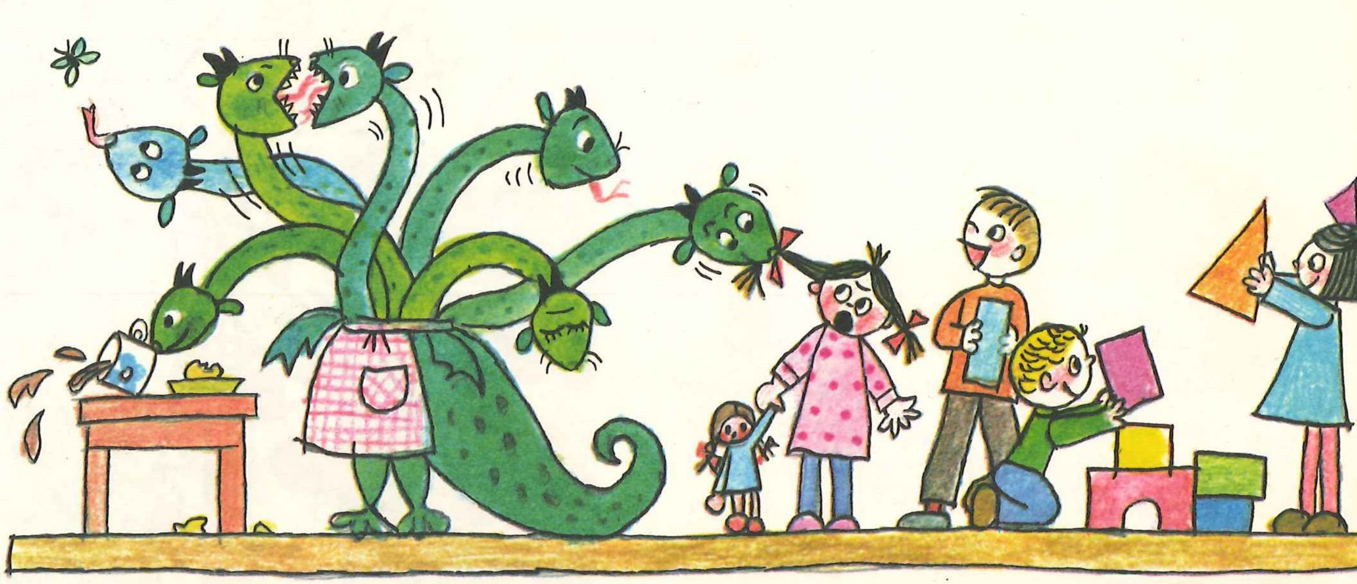
Másnap meg kezdődött elölről. Hétfejű verekedett. Nem figyelt a mesére. Kiöntötte a kakaót. Piszkálta az ételt. Félrehúzódott, nem vett részt a játékban. Nem aludt a pihenőidőben. És bizony, többször előfordult, hogy bepisilt.

Az óvó néni odafordult a dadushoz, összecsapta kezét, és azt kezdte mondani: — Tudod, az apja... — de éppen akkor sündörgött arra Hétfejű (mintha érezte volna, hogy róla beszélnek), s erre hirtelen elhallgattak.

— Mit lábatlankodsz itt, kisfiam, menjél szépen játszani. Ott a sok játék! — szóltak rá a kissárkányra, aki eloldalgott a terem sarkába, vagy az ablakhoz ment, és kifelé bámult mind a hét fejével.

Hogy a bajok nem szűntek, az óvó néni büntetéshez folyamodott.

— Bábszínházba megy a csoport. De Hétfejűt nem visszük el. Mert *rossz* volt. Verekedett. Nem figyelt a mesére. Kiöntötte a kakaót. Piszkálta az ételt. Félrehúzódott, nem vett részt a játékban. Nem aludt.

S megint bepisilt. Itthon marad. Bemegy a konyhába, majd Boriska néni, a szakácsnő vigyáz rá. Ott gondolkodik majd, amíg haza nem jövünk, hogy milyen a *jó* gyerek!

Az óvodásokat elvitte a nagy piros autóbusz a bábszínházba, Hétfejű meg ott maradt a konyhában. Eleinte búsan üldögélt a hokedlin. Támasztotta mind a hét fejét. Gondolkodott?

De aztán egyszerre annyi érdekeset pillantott meg. Mennyi piros bögre sorakozik a polcon! Mennyi kanál csörög egyszerre a fiókban! Mekkora sótartó! S mekkora üstökben fő az étel! Még ilyet nem látott! S a tepsiben milyen hosszú mákos rétes kanyarog! Mint egy óriáskígyó! Hiszen ez valóságos csoda!

— Gyere csak ide, fiam! — szólt rá Boriska néni — itt a kenőtoll, kend be vele a rétest! Annyi a dolgom. Mindjárt itt lesznek a gyerekek!

Hétfejű azonnal ugrott, de izgalmában majd kiöntötte a tojásfehérjével teli poharat.

— Várjál csak, fiam! Ne olyan hevesen. Adok inkább más munkát! Figyeld a fazekakat, és szólj, ha valamelyikben forr az étel!

No, ez már Hétfejűnek való munka volt! Egyik feje leste a levest, másik a mártást, harmadik a pecsenyét, a negyedik a leves-

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

tésztát, az ötödik a zubogó vízben fel-felbukó rózsaszín krumplikat, a hatodik... a mosogatóvizet. A hetedik feje ráért, azzal belesett — csak úgy kíváncsiságból — a sütőbe, ahol pirosodott már a rétes teteje!

— Boriska néni! — ordította el magát — az ott... ott már NAGYON FŐ!

— Jaj, de jó, hogy szóltál, édes fiam. Ha nem figyel az *ember*, odakozmál az étel.

Így telt el a délelőtt. Mire az óvodások visszajöttek a bábszínházból, Hétfejűnek már mind a hét képe ragyogott a zsírtól, Boriska néni külön tálalta neki a legfinomabbat — a rétes végét.

Ha hiszitek, ha nem, aznap hamar elaludt.

— Nem rossz gyerek ez, anyuka — mondta délután Boriska néni. S ez nagyon jólesett Hétfejűnek.

Ha hiszitek, ha nem, egy hét múlva ő volt a kapus, amikor a nagycsoportosok fociztak az udvaron. Rúghatták a labdát a nagyok, mindet kifejelte.

Ma már régi óvodás Hétfejű. Már nem pisil be, beáll a játékba, nem piszkálja az ételt, nem önti ki a kakaót, figyel a mesére. És csak néha verekszik.

De ami még ennél is fontosabb: jól érzi magát az óvodában. Aki nem hiszi, járjon utána!

SÓTI KLÁRA rajza

MOGYORÓBÓL MINDENFÉLE

Tegyél egyszer egymás mellé 3-4 szem földimogyorót. Mindegyiknek más-más alakja van; talán észre sem vetted eddig! Némelyik, akár egy baba lába vagy feje, esetleg egy kutya vagy zsiráf teste. Még egészen pirinyó, kiscsirke formájú is akad közöttük. Ha néhány ecsetvonással és gyufaszállal kiegészíted őket, ragasztóval, vastag tűbe fűzött fonállal összeerősíted az egymáshoz illő részeket, még kifejezőbbek a játékok.

PAPP LÁSZLÓ:

Kicsi téli dal

Fúj a szél a tájon,
száraz ágat zörget,
rég lehullott, rég elsárgult
leveleket görget.

Borzolt varjú károg,
hófelhők az égen,
apró pelyhek hulldogálnak,
mesét várón nézem.

Úgy, mint réges-régen,
Apám térdén ülve.
Csak a szél fúj, mégis mintha
tündér hegedülne.

RESTÁR SÁNDOR:

Téli álom

záporeső — zivatar
februárt űz — elzavar

jégcsap olvad — téli álom
hónom alatt nagykabátom

ORSZÁGHEGYI KÁROLY:

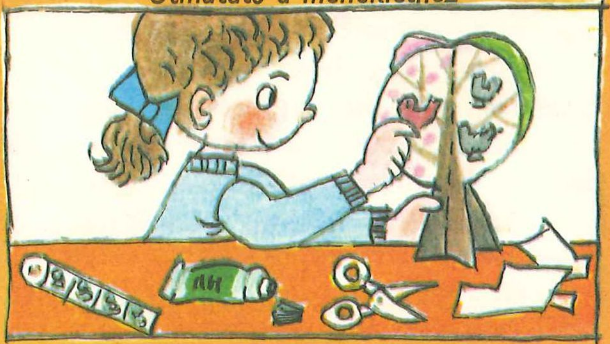
Siklik a szán

Siklik a szán, és
porzik a hó.
Jönnek a fák a
hegyre merészen,
s mint a mesében,
fut fel alattunk
egyre a domb.

AZ ÉN NAPTÁRAM

Útmutató a melléklethez

Ugye tetszenek azok a kis színes naptárak, amelyekkel a felnőttek ilyenkor Újév táján megajándékozzák egymást? Neked érdekesebb naptárad lehet, amely megmutatja, hogyan fordul a tél tavaszba, a tavasz nyárba, a nyár őszbe és az ősz ismét télbe, amíg egyszercsak eltelik egy egész esztendő. Megjelölheted ebben a naptárban a születésnapodat is, és figyelheted, hogyan közeledik.

Vágd le a lap széléről a madaras csíkot, lyukaszd ki a tetején, és akaszd fel valahová a szobában. Vágd körül a fákat, hajtsd félbe mindegyiket a szaggatott vonalon, aztán ragaszd össze őket e g y fává, úgy, hogy a fehér oldaluk egymás felé nézzen, és minden fa fele egy másik féllel találkozzék. Ügyelj, hogy helyes sorrendben következzenek egymás után az évszakok! Állítsd magad elé a fát: a téli oldala nézzen feléd. Vágj le egy madarat a felfüggesztett csíkról, és ragaszd a havas ágak egyikére. Ez jelenti az év első téli hónapját. Minden hónapban ragassz újabb madarat a fára. A harmadik madár után új évszak következik; fordíts a fán! Azt kérdezed, honnan tudhatod meg, hogy eltelt egy hónap? Például arról, hogy megjelenik az új Dörmögő. De lehet más jele is. Mondjuk, meghozzák a nagymama nyugdíját, új villamosbérletet kell venni vagy egyszerűen megmondják a felnőttek. A piros madár azt a hónapot jelenti, amelyikben a születésnapod van. Keresd meg a helyét; már most odarajzolhatsz egy piros jelet. *K. M.*

F. GYŐRFFY ANNA rajza

......BALBINKA

ANNA HOFFMANN lengyel grafikusművész rajzai

Egy cseppnyi napsugár suppant a tollam hegyére, onnan végighömpörödött a papíron, kibetűzve a leírt sorokat, aztán elégedetlenül fintorogva megült egy A betűn, és azt kérdezte: Mit csinálsz!?

— Mesét írok — mondom —, szeretnék írni valami *szörnyen szépet*, amiben benne van az egész élet!

— Áhá!... Jobb volna, ha valami vidámat meg izgalmasat írnál, az sem baj, ha nem lenne *szörnyen szép*... A gyerekek sokkal jobban örülnének neki! — azzal átkúszott egy C betűre, és akár egy hintaszékben, kényelmesen elnyúlt benne. — Csakhogy vidámat meg izgalmasat írni... ha-ha! Ahhoz persze több kell, mint egy *szörnyen széphez*, mi? — olvasta rám szemtelenül. — Nem jut eszedbe semmi jó, igaz?

— Igaz — ismertem be leforrázva.

— Most éppen ráérek — mondta közönyt színlelve, és hintázni kezdett a C betűn. — Diktálhatok neked, ha akarod, persze, ha beleírsz engem is!

— Beleírlak — ígértem —, elvégre a te meséd.

— Igen — bólintotta —, ez az én mesém... És mindjárt azzal kezdődik, hogy nyár van.

— De most tél van!

— Látod, ezért nem tudsz te jó meséket írni! — zsémbelt. — Azt hiszed, ha most tél van, akkor a télről kell írni, pedig éppen ellenkezőleg! Most kell a nyárról írni, éppen azért, mert nincs itt!... Szóval, úgy kezdődik a mesém, hogy nyár van, szép, meleg napsütéses nyár, egy Robi nevű kisfiú térdel a homokozójában, a kertjükben, és várbörtönt épít.

— Vár-bör-tönt!? Egek! Ezt nevezed te vidám mesének!!!

— Persze! Vidámnak és izgalmasnak, sőt, végül még tanulságosnak is!... Egyszóval, ebbe a várbörtönbe akarja csukni az ellenségeit. Tudod, előző nap látott egy filmet a televízióban...

— De...

— Jaj, ne szakíts minduntalan félbe! — villant felém nyugtalanul. — Én végigmesélem

L. KAPUVÁRI LÍDIA:

Mese, amit

tálásra írtam

a mesém, te meg, ha megtetszik, akkor írod csak le. Rendben?

— Rendben! — adtam meg magam.

— Nos, ...valamikor régen, van annak már talán három éve is, amikor Robi aprócska korában először verte be a fejét az asztal sarkába, a család — piff-puff — jól *megdádázta* érte az asztalt. Később kijutott a *dádából* a többi holminak is, ami csak bántani merészelte Robit. Robi ebből azt tanulta meg, hogy mindig meg kell keresni és meg is lehet találni azt a haszontalan valamit, ami az ő bajaiért felelős. Utána már csak jól el kell verni, és akkor minden rendben. Szép kis tévedés, mi!?

— Hát bizony... Arról nem is beszélve, hogy a verekedés csúnya dolog.

— ...és többnyire kellemetlen! Ezt Robi is tapasztalhatta, kezét-lábát tapogatva, miután beleöklözött vagy belerúgott régi haragosába, az asztalba. ...Ám ezentúl semmi verekedés, helyette sanyarú fogság a bűnösre! Azt persze még nem gondolta át alaposabban, hogy hogyan hajtja majd végre az ítéletet, mondjuk az asztal esetében, de most ezt nem is tartotta lényegesnek, hiszen az utóbbi időben annyira elszaporodtak az ellenségei... Ott volt például apa karórája. Igaz, nem a fejét verte belé, mint az asztalba, de apa mindig a karóráját tartotta oda a kisfiának, ha nem ért rá tovább, és azt mondta hozzá: „Nézd, hogy szalad az idő, nem jut több a játékra!" Nyilvánvaló hát, hogy a karóra az első számú ellensége.

Apa másnap először meglepetten, majd értetlenül, végül dühösen keresgélte az óráját, persze hiába. A lakásban ettől kezdve mindennapossá váltak az efféle rejtélyek. Eltűntek például anya kozmetikai szerei. (Reggelenként, miután kifestette magát velük, többé nem volt szabad anyát cirógatni, csókolgatni, nehogy elkenődjön arcán a festék, és kinevessék érte a villamoson vagy a munkahelyén. Robi ezért nagyon haragudott rájuk.)

Így folytatódott mindez egészen addig, míg az ébresztőóra is be nem vonult a börtönbe. Aznap, mivel a szülők már úgyis elkéstek volna, betelefonáltak a munkahelyükre, kértek egynapi szabadságot, anya el-

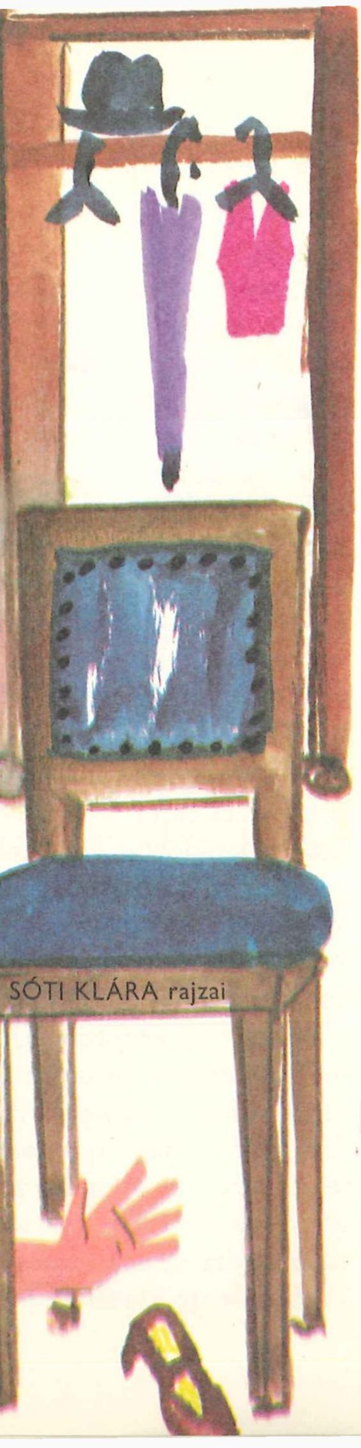

vitte Robit az óvodába, apa meg hozzálátott a nyomozáshoz. Elhúzta az ágyakat, darabonként kirakott mindent a szekrényből, fölgöngyölítette a szőnyegeket, bemászott az udvaron a leborított esővizes dézsa alá, fölment a padlásra, lement a pincébe, belekotort a tűzhelyen anya gőzölgő fazekaiba, belenézett a hűtőszekrénybe, a mosógépbe, bele a postaládába, a kéménylyukba és végül a tükörbe, ...aztán szórakozottan köszönt a tükörképének, mert azt hitte, hogy a szenesember és most hozta meg a téli tüzelőt... Végül pedig leült törökülésbe a szoba közepén. Gondolkodott.

— Hát nem megy! — kiáltotta egy negyedóra múlva. — Nem megy! Nem találok sem-

SÓTI KLÁRA rajzai

mit! Mintha a föld nyelte volna el azokat az átkozott holmikat!

Ha-ha! Nem is tudta, mennyire közel jár az igazsághoz!

— Később se tudta meg?

— De. Később igen... Mikor Robi hazajött az óvodából.

— Gondoltam — kottyantottam közbe kajánul. — Ismerem, milyenek a felnőttek! Kérdezgették Robit, kérdezgették, míg végül kibökte a várbörtönt... Akkor aztán volt meglepetés, azt hiszem!

— Mit szólsz! — villant felém a napsugárka. — Még ők voltak meglepve! Anya tévedésből az éjjeliszekrényre ült le az ágy helyett, apának meg egyenesen tátva maradt a szája, és nagyokat csuklott. Pedig ez várható volt, ahol *asztalt dádáznak*...

— Igen... te biztosan nem tettél volna ilyent, de mi, egyszerű felnőttek, ... és gyereket nevelni olyan nehéz!

— Csak gúnyolódj! — mondta sértődötten.

— Nem gúnyolódom, igazán nehéz.

Egy pillanatig meghökkenten nézett rám, aztán csöndesen azt kérdezte:

— Nem írod meg?

— De, megírom!

— Jó — mondta fölragyogva, és kicsusszant a C betűből. — Akkor most megyek játszani! Majd integetek! — azzal kisurrant az ablakon.

Tényleg visszaintett. Különös, egészen olyan volt, mint *te*, ha integetsz, mielőtt az óvó néni becsukná mögötted a terem ajtaját...

LOVAS GÁBOR:

GESZTENYE

Az utcasarkon egyszercsak megjelent egy dobhasú vaskályha. Már nem tudom pontosan, hogy a nénit, aki mögötte ül, a kályha hozta-e az utcánkba, vagy a néni hozta a kályhát, de tény, hogy hirtelen termett ott mind a kettő.

Kályhában parázs, s fölötte a párálló vaslapon valami sír.

— Mi sír a kályhán, Nénike?

— Forró az, s ha megpukkad, akkor a jó.

— De mégis, micsoda?

— Látod, ebbe a zacskóba teszem.

— És aztán?

— Te kiszedegeted, de vigyázz,
meg ne égesse az ujjad!

— Utána?

— Leszeded róla a héját, hamm! bekapod.

— Így?

— Úgy-úgy, no ugye ízlik?

— Nagyon finom.

És azóta oviból jövet mindig megállunk anyukával, és veszünk a nénitől gesztenyét. A kályha parázslik, fölötte sír a vaslapon a gesztenye. Szívesen elnézném estig, közben szedegetve a héját, és hamm! bekapva a gesztenyét, ahogy a nénike mondta.

GÁBOR ÉVA rajza

NAGY KATALIN *terve alapján rajzolta* GÁBOR ÉVA

Távozóban van a tél; vidám farsangi mulatságokon vesznek búcsút tőle az emberek. Akad ám dolga a szakácsnak mindenütt, hiszen ő tartja jól finom falatokkal a farsangolókat. A te babafarsangodnak is lehet szakácsa. Rajzolj jégkrém vagy mirelit gesztenyepüré falapátkájára arcot, ragassz föléje magas, fehér szakácssapkát; máris munkához láthat az újdonsült konyhamester. Mit süt? Mit főz?

K. M.

DURKÓ GÁBOR:

ZSOLT ÉS A FOLT

Óvodába ment ma Zsolt,
volt a nadrágján egy folt.
Óvó néni halkan szólt:
— Nem tetszik nekem e folt.

Nyitva délután a bolt,
kitisztítható a folt!
— Majd elvisszük — mondta Zsolt —
holnap nem lesz rajta folt.

S ahogy mondta, úgy is volt.
Másnapra eltűnt a folt.
Tisztán ment oviba Zsolt,
és mindenki boldog volt.

De amikor este Zsolt
hazafelé bandukolt,
olyan sáros idő volt,
hogy megint támadt egy folt.

Másnap épp vasárnap volt,
nem ment óvodába Zsolt,
a foltért senki sem szólt:
Maradt úgy, ahogyan volt.

S bár a nadrág még új volt,
nem szívesen hordta Zsolt,
mert unta, hogy a csúf folt
hol volt, hol pedig nem volt.

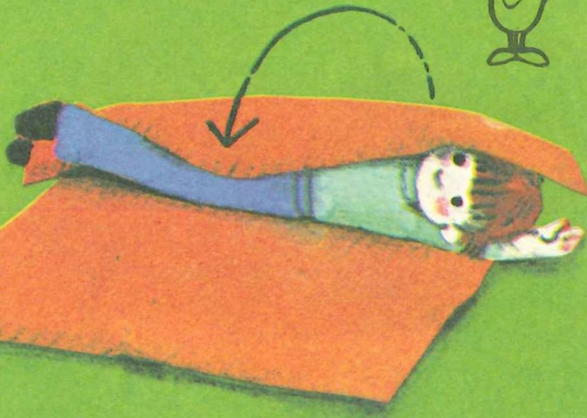
SZÁVAY EDIT rajzai

MAKK MARCI JÁTÉKÖTLETE:

Rétes

Kérj a felnőttektől egy kimustrált takarót vagy asztalterítőt, terítsd a földre, aztán feküdj a szélére kinyújtott lábbal és törzzsel. A karodat is nyújtsd ki a fejed mellett. Ebben a helyzetben fogd meg a takarót a kezeddel és a lábfejeddel, aztán csavarodj szép simán a takaróba, mint rétesbe a töltelék. Most gurulj visszafelé, és ismét terítsd ki a takarót, hogy újabb rétes készülhessen. Ha az első mákos volt, csinálj diós, túróst, káposztást is! Ügyelj, hogy a tészta, azaz a takaró sima maradjon.

DEMETER RÓZSA

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők,
kedves Felnőttek!

Ebben a hónapban játékunk tárgya a „bűvös négyzet", amelyet pontosan a meghatározott helyeken kell széjjelvágni. A kép bal felső sarkán megtalálják az összerakott négyzetet, jobboldalt a margón pedig a darabjait külön-külön.

A játék abból áll, hogy a szétvágott lapokból különböző tárgyakat, állatokat raknak ki. Egyetlen szabály van: minden figurához mind a hét papírlapot fel kell használni, s ezek sehol nem fedhetik egymást. Túloldali képeink a számtalan lehetőségnek csak töredékét mutatják.

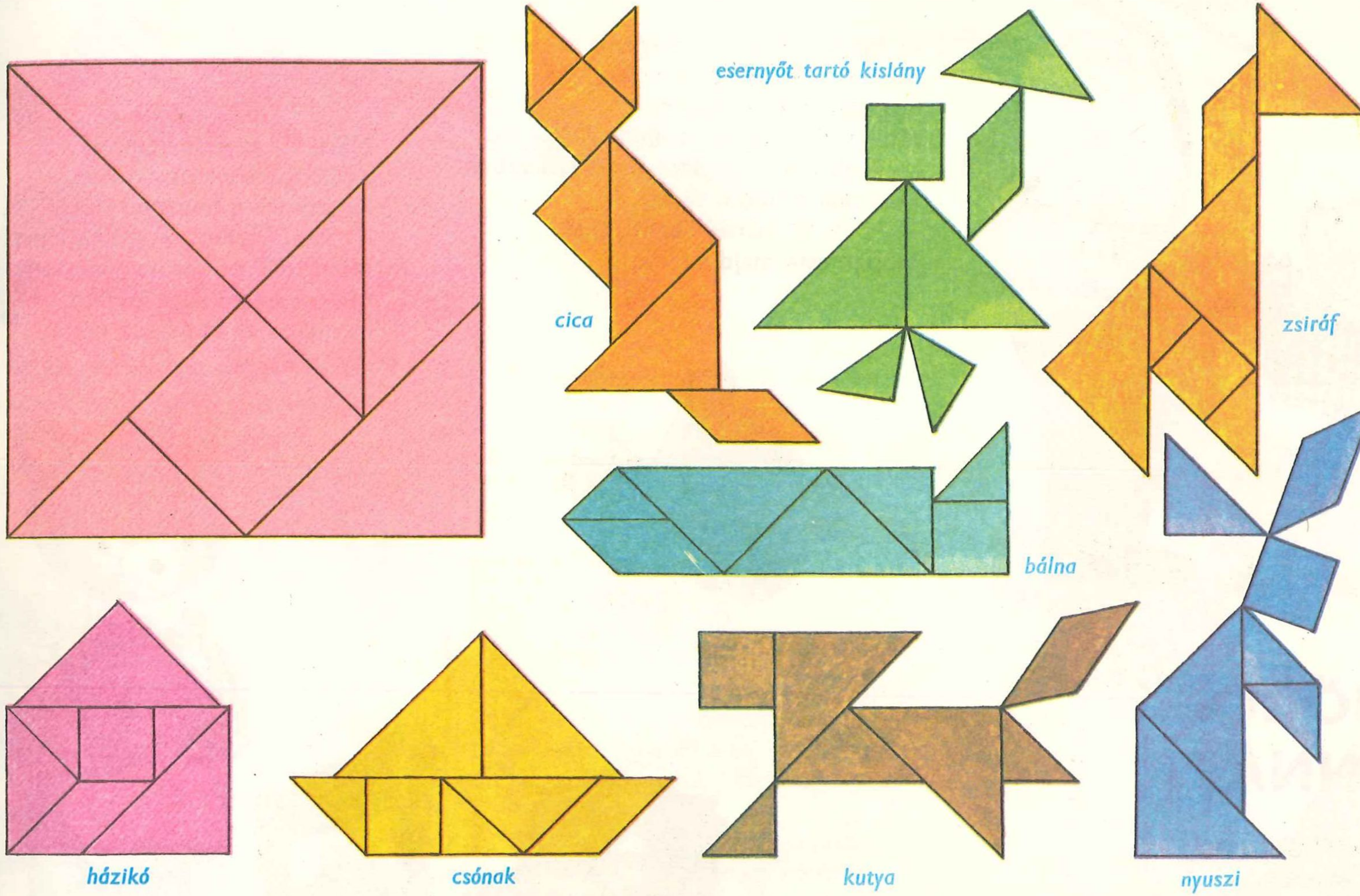
Másolja le a felnőtt átlátszó papír segítségével az oldal szélén lévő darabokat, vágja ki, és a gyerekkel együtt próbálja meg a képen látható mintákat kirakni. Először a kevésbé nehezeket, például a csónakot vagy a házikót, utána a többit, sorban egymás után. Az idomok rakosgatása akkor igazán fantáziafejlesztő és alkotó játék, ha a gyerek maga is kitalál különböző figurákat.

Felnőttektől és gyerekektől egyaránt sok türelmet és kitartást kíván ez a játék,

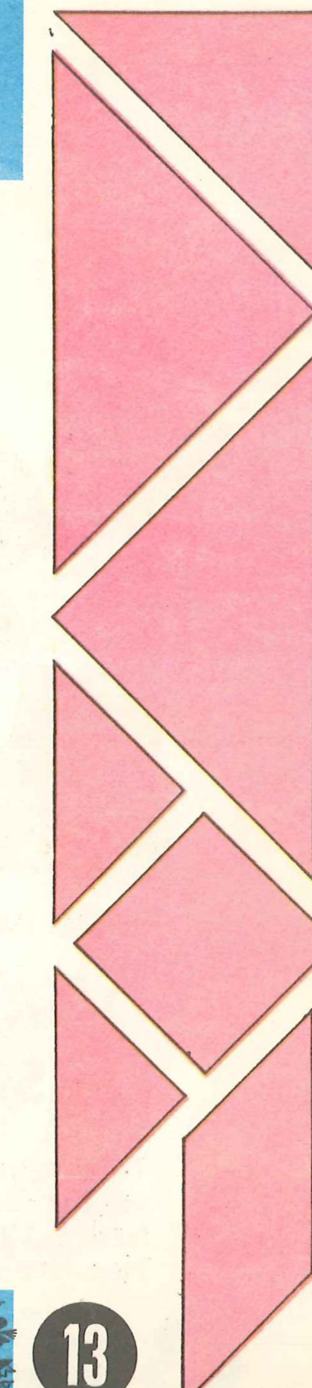
de épp ez a célja: figyelem-összpontosításra, türelemre, kitartó munkára szoktatja az iskolába készülő gyerekeket.

A felnőtt lemásolhatja vagy megszerkesztheti a bűvös négyzetet több példányban, eltérő nagyságban és más-más színben; így egyszerre több gyerek is játszhat. Hosszú estékre, esős délutánokra való türelemjáték, szórakozzanak jól vele!

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK UZSONNÁJA

Tejjel, vajjal, sajtfélékkel
van teli az éléskamra;
fazék tejföl, halom túró...
Nem lesz nagy gond az uzsonna.

— Készítsünk egy hidegtálat!
— mondja Marci Dörmögőnek.
— Nincs most időm — brummog apjuk.
— Máskülönben jó az ötlet.

— Megcsináljuk mi magunk is.
Nekilát a két jó gyermek;
csupraikba tejet mérnek,
tányérjukra sajtot szelnek.
— Tudod mit? — szól Berci (s közben
keni már a finom vajat).
— Hívjunk hamar vendégeket!
Jobban esik majd a falat.

Máris itt az első vendég,
nyújtogatja piros nyelvét.
Köszöntik a bocsgyerekek:
— Szia, Cirmos. Foglalj helyet!
Nem telik el három perc sem,
új vendég jön át a kerten,
és mikor az asztalhoz ér,
így üdvözlik: — Szevasz, egér!

Bocsaink jó házigazdák:
a sok ételt gyorsan osztják.
Tejfölt adnak az egérnek,
a macskának sajtot mérnek.

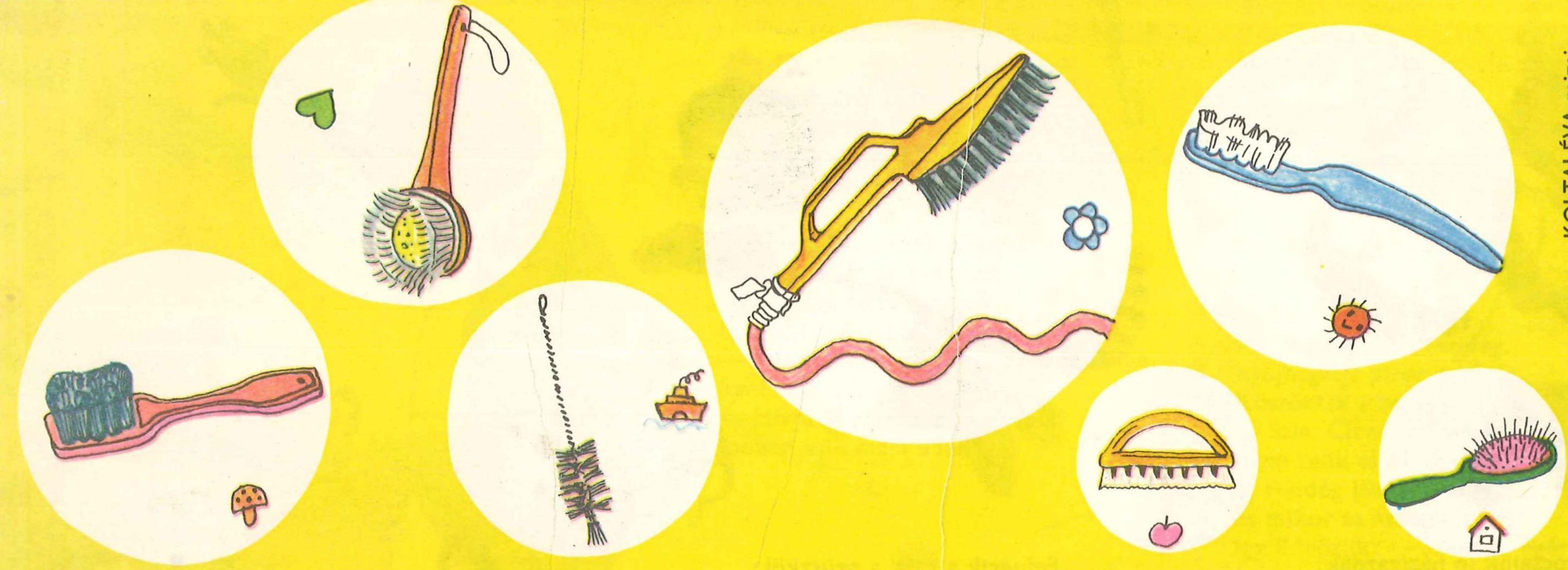

Felugrik a cica, s prüszköl:
— Énnekem kell az a tejföl!
Az egér meg vékony hangon
cincog: — Add előbb a sajtom!

S ahelyett, hogy cserélnének,
kergetőzni kezdenek.
Jobban mondva
a cirmoska
kergeti az egeret.
Tart a hajsza hegyen-völgyön
— azaz túrón-tejfölön át,
csuprokból a tej kifröccsen,
s fülig vajas a társaság.

Berci már-már sírva fakad,
ám de Marci csak nevet:
— Dörmiéknél a vendégek
tejben-vajban fürdenek.

KEFEFALKA

Mindennap találkozunk segítőtársainkkal, a kefékkel. Figyeld csak meg, hányféle van belőlük! Egész falkára való! A lap alján találod mindazt, amit kefével tisztítunk. Keresd meg, hogy melyikhez milyen kefe való. Rajzold le az egymáshoz tartozó párok jeleit, és küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest, VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: